

RECULL DE PREMSA

03/07/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
03/07/13	LA GENERALITAT BARAJA GRAVAR A LAS FAMILIAS CON UN CANON DE 6 A 10 EUROS POR VER TV3 / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	4	1
03/07/13	LAS FAMILIAS NO PUEDEN PAGAR EL CINE A TRAVÉS DE TV3 / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	5	1
03/07/13	UNA EXDIRECTIVA DE RTVE ELABORÓ EL INFORME QUE AVALA LOS PATROCINIOS / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	6	1
03/07/13	LA UTECA RECLAMA A TVE QUE DEIXI D'EMETRE ANUNCIS COM A PATROCINIS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	7	1
03/07/13	MASCARELL BARAJA CREAR UNA TASA SOBRE LA TELEVISIÓN PARA FINANCIAR EL CINE CATALÁN / EL PAIS (EDICION CATALUÑA)	8	1
03/07/13	JUAN RODRIGO FOTÒGRAF "EL SECRET D'UN BON ULL SEMPRE ÉS LA PRÀCTICA" / ARA	9	1
03/07/13	DICCIONARI 1714 / ARA	10	2
03/07/13	FERNÁNDEZ-GALIANO: 'ORBYT MOVISTAR ES REVOLUCIONARIO, MARCARÁ UN ANTES Y UN DESPUÉS' / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	12	1
03/07/13	TOT VA COMENÇAR EL 68. La revista 'Historiay Vida', impulsadapel Grup Godó, fa 45 anys / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	13	1
03/07/13	MOR EL FOTOPERIODISTA BLANENC JOAQUIM ROBERT, ALS 77 ANYS / EL PUNT AVUI (GIRONA)	14	1
03/07/13	ELS PERIODISTES BRITÀNICS JA FAN GUÀRDIA PEL PART DE LA DUQUESA DE CAMBRIDGE / REGIO 7	15	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La Generalitat baraja gravar a las familias con un canon de 6 a 10 euros por ver TV3

- La tasa sobre la televisión pública serviría para financiar la industria del cine catalán
- Se podría aplicar como un impuesto por aparato televisivo o por el acceso a internet

LETICIA BLANCO / Barcelona

Un canon por ver la televisión pública, para que éste financie a su vez al cine catalán. La Generalitat está estudiando aplicar a cada familia catalana un impuesto anual de entre 6 y 10 euros por disfrutar del espacio público televisivo, TV3, un modelo que ya se aplica en otros países europeos como por ejemplo el Reino Unido, donde la tasa anual asciende a 145 libras (unos 169 euros) desde 2010 para financiar la BBC.

La directora de la Acadèmia del Cinema Català, Isona Passola, avanzó ayer que el Govern baraja la posibilidad de instaurar esta tasa para financiar la industria del cine catalán, castigada por la crisis, el descenso de espectadores y la poca financiación. «El sector está a cero», afirmó Passola, quien reconoció que la Generalitat «tiene muy avanzado un proyecto para establecer una tasa que podría aplicarse sobre TV3». «Podría ser un impuesto por ver la televisión pública, como pasa en otros países europeos, por aparato televisivo o por el acceso a internet. Serían pocos céntimos al mes», añadió Passola. Esta vía ha ido ganando peso en el Departament de Cultura ante lo «encallada» que está la Ley de Mecenazgo y, paradójicamente, ante lo «exhaustas de fondos» que se encuentran tanto TV3 como TVE, dos de las principales fuentes de financiación de las producciones cinematográficas nacionales (los derechos de antena que las televisiones pagan suelen sufragar buena parte de las películas que se ruedan).

ment de Cultura también está sobre la mesa el llamado *modelo francés*, que consiste en aplicar sobre las entradas de taquilla un porcentaje que se destinaría directamente a la industria, saliendo así de los presupuestos. Se trata del llamado «céntimo cultural», que la directora de la Acadèmia ha descartado ya que afectaría a los ya de por sí *tocados*

exhibidores: «No se aplicará sobre las entradas porque las salas ya están sufriendo mucho». Una recesión que también se nota en el nivel de producción, que será inferior al de 2012. Según la Acadèmia, se han rodado o están en proceso de rodaje 34 largometrajes y 15 documentales. «Sólo hay seis que pasan del millón de euros de presupuesto, lo que

nos sitúa en unos estándares alejados del cine europeo», lamentó Passola, quien reconoció que en los últimos años se «producía un exceso de películas para Cataluña».

Las novedades no terminan ahí. La Acadèmia del Cinema Català pasará además a formar parte de la FAN of Europe, la red de academias de cine europeo vinculada a la Aca-

demia del Cine Europea (EFA), que según Passola ha «invitado formalmente» a la catalana a formar parte de su asociación. Un gesto que «equipara» a la Acadèmia del Cinema Català a la British Academy of Film and Television Arts, l'Académie des Arts et Techniques du Cinéma y la Academia de las Artes y las Ciencias Cinematográficas de España.

El president Artur Mas, ayer, durante la reunión del Gobierno catalán. / SANTI COGOLLUDO

Isona Passola cree que no se gravará un porcentaje en las entradas de cine

El Govern estudia una treintena de medidas para «refundar» el cine

El canon televisivo para financiar el cine es una vieja reivindicación de los productores catalanes que en los últimos meses ha cobrado más fuerza. Según Passola, esta tasa permitiría «refundar» el cine y fortalecer el sector. Desde el Govern admiten que esta medida, al igual que otra treintena de propuestas, está en fase de estudio, pero no que vaya a aprobarse. Porque en el Departament

Las familias no pueden pagar el cine a través de TV3

LA GENERALITAT estudia la aprobación de una nueva tasa que afecte a las familias catalanas con un objetivo, la financiación de la producción cinematográfica catalana y de paso la recuperación de un sector que está en horas bajísimas como consecuencia de la crisis y el desplome del consumo. Que la industria cinematográfica requiere un tratamiento de *shock* es inapelable, a la vista están los resultados de taquilla, el descenso de producciones, y la falta de recursos para revitalizar una actividad en depresión.

El elevado precio de las entradas del cine se ha demostrado como un mal remedio para el enfermo: la caída de ingresos en taquilla ahí está. Pero si el consumidor se ha retraído, y otras tradicionales fuentes de ingresos como son las televisio-

nes públicas han dejado de invertir en producciones, el recurso a nuevas e imaginativas vías no puede llevar a cargar el peso sobre los castigados hombros de las familias.

La utilización de la televisión pública catalana como mecanismo de captación de dinero es especialmente diabólico cuando son los bolsillos de todos los catalanes los que céntimo a céntimo pagan el servicio y cuando se cuestiona incluso su función social, demasiado centrada en el adoctrinamiento y en la proyección de la voluntad del Govern de empujar a los catalanes por la senda del independentismo.

La implantación de nuevos impuestos debe acordarse con exquisito cuidado, porque la fragilidad de las economías familiares merece más atención.

TELEVISIÓN

Una exdirectiva de RTVE elaboró el informe que avala los patrocinios

- ▶ Silvia García Malsipica firma el dictamen de la Abogacía del Estado
- ▶ Las cadenas privadas aseguran que la pública “burla” la legalidad vigente

ROSARIO G. GÓMEZ
Madrid

Está reconocido en la ley y avalado por la Abogacía del Estado, pero las cadenas privadas aseguran que TVE abusa del patrocinio cultural y deportivo, una fórmula que le permite abaratar el coste de algunos programas. Su uso, cada vez más extendido, ha llevado a las grandes televisiones comerciales a afirmar que la cadena estatal “burla” la legalidad vigente. Sin embargo, no lo considera así un dictamen elaborado por la Abogacía del Estado y firmado por Silvia García Malsipica, que fue secretaria general de la corporación RTVE hasta julio de 2012. Pocos meses después, en su calidad de abogada del Estado y coordinadora del convenio de asistencia jurídica, rubricó el informe sobre “la regulación de los patrocinios y demás formas publicitarias que la corporación puede emitir” en el que justifica la postura de la corporación.

Este dictamen resuelve que el objetivo del patrocinio es contribuir a la producción de obras audiovisuales. Y también de programas de cualquier otro formato, siempre y cuando “su temática fuera cultural, social o de promoción del deporte”. En este concepto tienen cabida largometrajes, películas de televisión, series —que son consideradas obras audiovisuales— y “concursos, programas informativos, retransmisiones o documentales”.

El informe de la Abogacía del Estado reconoce que no existe una definición legal de lo que debe entenderse como “programa cultural o de índole social”, motivo por el que este concepto “pue-

El concurso de La 2 *Saber y ganar* se ha acogido al patrocinio cultural.

Uteca se queja de que TVE emite “anuncios en toda regla”

de tener una acepción amplia”, y que son los responsables de TVE los que califican los contenidos. Además, percibe que una cosa es restringir al máximo la publicidad en la televisión pública y otra olvidarse de “su condición de agente del mercado”, que debe operar en las mismas condiciones que el resto de cadenas. De no permitir la publicidad en determinadas emisiones se podría produ-

cir “una distorsión” de la competencia que llevaría a TVE, por ejemplo, a tener vetado el acceso a determinados eventos.

La corporación podría, según el dictamen, obtener ingresos por los patrocinios, pero tendría que destinarlos a minorar la subvención que recibe del Estado. La televisión pública ha reiterado que no recibe ni un euro por los patrocinios culturales y que se trata de acuerdos entre la productora que realiza un programa y la marca que lo respalda económicamente. *Saber y ganar*, *Españoles en el mundo*, *Isabel* y *MasterChef* son algunos de los espacios que se han acogido a este sistema.

Obligadas a destinar cada año un 3% de sus ingresos para contri-

buir a la financiación de RTVE, las televisiones privadas consideran que la pública está abusando del patrocinio. Se quejan de que incluye en su parrilla no solo mensajes comerciales encuadrados en esta fórmula publicitaria, sino “anuncios en toda regla”, según expresó ayer el presidente de Uteca (la entidad que agrupa los canales de Atresmedia, Mediaset, Net TV y Veo TV), Antonio Fernández-Galiano. Tras exponer que estas prácticas no se ajustan a lo pactado, dijo que las privadas se están movilizand para exigir que la televisión pública vuelva a la normalidad. Y si no es así, advirtió, “habrá que ir por otras vías”. Es decir, plantarse ante el Gobierno o recurrir a los tribunales.

La Uteca reclama a TVE que deixi d'emetre anuncis com a patrocinis

Les cadenes privades acusen la pública d'eludir la llei inserint espots mitjançant la fórmula d'espais patrocinats

MADRID Agències

La publicitat està prohibida per a TVE com a fórmula de finançament, però la llei va deixar oberta una porta publicitària: els patrocinis. La Unió de Televisions Comercials Associades (Uteca), que agrupa les cadenes privades, va acusar ahir la pública d'estar "eludint la legalitat vigent" amb l'emissió d'"anuncis en tota regla" junt amb els programes afavorits per marques comercials.

El president en funcions de la Uteca, Antonio Fernández-Galiano -l'entitat acaba d'elegir José Manuel Lara Bosch com a nou president-, va denunciar ahir que la llei de Finançament d'RTVE del 2009 prohibeix l'emissió de publicitat a la cadena pública, per la qual cosa les privades ja han exigít a la direcció de TVE "que torni a la normalitat".

Durant un acte del Foro Nueva Comunicación, Fernández-

DANI DUCH / ARXIU

Lara, Fernández-Galiano i la vicepresidenta Sáenz de Santamaría

Galiano va assegurar que a TVE "ja no estan portant a la pantalla missatges comercials produïts d'un patrocini, sinó anuncis en tota regla quant a forma i temps; és a dir, són anuncis i ocupen una part d'emissió molt important". "La Uteca -va apuntar el dirigent- està movent-se pels canals adequats, no per mitjà de la vicepresidenta, directament amb l'ens públic",

En cas que la cadena pública persisteixi en l'actual política d'emissió d'anuncis durant els

programes patrocinats, "caldrà anar per altres vies", segons va apuntar el responsable de la Uteca, en al·lusió al recurs als tribunals de justícia.

TVE va suprimir la publicitat el 2009 i va substituir els ingressos que rebia dels anuncis per un percentatge que les cadenes privades han de pagar sobre la facturació anual i una taxa que s'aplica als operadors de telecomunicacions. Aquesta última està recorreguda davant el Tribunal de Justícia de la UE, enca-

ra que aquest mateix organisme no va prendre en consideració la setmana passada una reclamació similar dels operadors francesos.

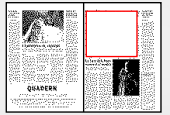
Fernández-Galiano va indicar que el gran problema que provoca que Televisió Espanyola continuï sent deficitària no és el sistema de finançament que va implantar el 2009 el govern socialista, sinó el volum de despesa, ja que "és la televisió més

---

Les televisions comercials estudien portar la pública als tribunals de justícia per la publicitat

cara de totes les que es fan amb molta diferència".

El dirigent de la Uteca es va referir a "la confusió tremenda" que ha originat la sentència del Tribunal Suprem que va anul·lar l'últim repartiment de canals de la TDT. Segons la seva opinió, el Govern "no sap gaire bé com controlar aquest problema", encara que va dir que "obrir l'espectre a nous concursos seria alterar molt més l'estatu quo i molt més agreujant per als actuals operadors".●

Mascarell baraja crear una tasa sobre la televisión para financiar el cine catalán

La propuesta sale del sector cinematográfico y persigue obtener recursos

BLANCA CIA
Barcelona

Si usted tiene un televisor en casa podría pagar una tasa —de entre 6 y 10 euros por año y familia— para financiar la industria del cine catalán. La propuesta ha salido del sector —concretamente de la Academia del Cine Catalán y de la industria— y está sobre la mesa del consejero de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell. “La Generalitat tiene muy avanzado un proyecto para establecer una tasa, que podría aplicarse sobre la televisión pública [TV3]”, explicó ayer Isona Passola, la presidenta de la Academia del Cine Catalán (ACC). Comentó que la tasa —entre unos seis y diez euros por familia y año— sería en concepto de disfrute del espacio público televisivo, del estilo de los gravámenes de otros países europeos.

Fuentes del Departamento de Cultura se limitaron a decir que la introducción de la citada tasa es una de las propuestas que procede del sector cinematográfico catalán. “Como otras medidas que se proponen para buscar fórmulas de financia-

ción, la de la tasa se está estudiando”, puntualizaron desde Cultura que, no obstante, no supieron aclarar si la Generalitat tiene competencias para introducir una tasa de ese tipo.

Para Passola, productora de *Pa negre*, esa sería una nueva manera de buscar recursos para una industria rica en creadores pero estrangulada por la falta de financiación. A la caída de un 90% de las subvenciones del Ministerio de Cultura, se ha sumado también los recortes de las ayudas de la Generalitat y, además, que las televisiones han dejado de ser coproductoras de muchas películas. Y por si eso fuera poco, hay otros tres factores que están poniendo la puntilla sobre el sector: la subida del IVA al 21%, la multiplicidad de soportes para ver cine y la piratería.

“Somos campeones de Europa en piratería y no se entiende por qué desde la Administración central no se interviene. Como tampoco es comprensible que tarden tanto en elaborar una ley del mecenazgo que haga interesante económicamente ayudar a la industria del cine”, subrayaba Passola. Por un

factor o por otro —o por la suma de varios—, los espectadores en las salas de cine de Cataluña han caído un 20%.

La producción de películas también se resiente. Según las cifras que facilitó Passola, en 2013 se iniciarán 34 rodajes de largometrajes en Cataluña y 15 documentales: “Lo preocupante es que solo seis sobrepasan el presupuesto de un millón de eu-

---

De los 49 rodajes de este año, solo seis superan el millón de euros

---

ros. Se puede hacer cine de calidad con pocos recursos —ya se está haciendo—, pero eso nos aleja de los estándares europeos”. La directora de la Academia puso como ejemplo del buen hacer con pocos recursos *La Plaga*, que con un presupuesto de 200.000 euros se ha convertido en la primera película catalana nominada a los premios europeos Lux. Las cifras de producción catalana de 2013, según

la ACA, serán ligeramente inferiores a las del año pasado.

Con independencia de si la tasa acaba prosperando o no, la Academia trabaja propuestas de patrocinio en determinados sectores catalanes, como el textil, la perfumería o la bebida. A falta de concreciones, la fórmula pasaría, por ejemplo, por la colaboración de actores y actrices catalanes en anuncios publicitarios o desfiles —en el caso de la moda— de las empresas patrocinadoras a cambio de que estas aportaran fondos: “No serán cantidades muy importantes y las empresas se beneficiarán de la publicidad de caras muy conocidas”, señalaba David Pou, responsable de marketing de la ACA.

No todo son problemas. Passola informó que la ACA había sido admitida como nuevo miembro de la FAN of Europe, la red de academias de cine europeo vinculada a la Academia del Cine Europeo (EFA): “De este modo, la Academia catalana se equiparará a otras academias de cine como la británica, la alemana, la francesa, la española, la italiana, la austriaca, la danesa o la suiza”.

JUAN RODRIGO

Fotògraf

Viatger Combina el glamur de la fotografia de moda i de publicitat amb l'aventura dels safaris fotogràfics per l'Àfrica. Juan Rodrigo és un dels fotògrafs del National Geographic –que celebra 125 anys– i un urbanita que necessita la sabana

“El secret d'un bon ull sempre és la pràctica”

INÉS CORNELLES

Més enllà d'explorar una zona o una espècie animal, Juan Rodrigo (Argentina, 1971) ensenya a *Àfrica. Los mejores destinos para ver fauna salvaje* (National Geographic) un recorregut pels principals parcs nacionals africans. És un llibre bonic i divulgatiu que encantarà als amants de l'Àfrica i de la fotografia.

A qui no es planteja l'Àfrica com a destí el llibre l'animarà a anar-hi? L'Àfrica és un lloc on, almenys una vegada a la vida, s'hi ha d'anar. Quan viatgem no deixem de veure el mateix tipus de vida i, en canvi, a l'Àfrica tot és diferent. Normalment, qui hi va hi torna.

És fotògraf de publicitat i moda per a revistes. ¿És compatible amb la fotografia documental?

És compatible però no hi té res a veure. Hi ha dues maneres d'enfocar la fotografia. Una consisteix a reflectir la realitat sense manipular la imatge; no perquè no es pugui a nivell tècnic, sinó perquè seria una falta ètica. L'altra es basa a crear a partir d'una idea.

Quin enfocament prefereix?

Tots dos. És com si jugues a futbol i a handbol. Saps que les regles són diferents, però tots dos esports t'agraden. Fent fotos de moda puc ser creatiu. És un camp on fins i tot és més important coordinar un equip –amb la model, l'estilista, el maquillador– que la part fotogràfica. Al llibre d'Àfrica, en canvi, la fotografia és clau perquè es treballa per copsar la realitat sense cap intervenció. Em permet barrejar la fotografia amb el plaer per viatjar.

¿A l'Àfrica viatjava per lliure o amb una agència de viatges d'aventura? Al llibre hi ha participat molt Miquel Ribas, director de l'agència Kananaga, organitzant els viatges i també aportant informació. Per tant, no he fet els viatges del seu catàleg però sí que els ha organitzat l'agència.

Dels parcs nacionals que recomana al llibre, quin destacaria?

Tots són especials. A la zona dels parcs Serengeti i Masai Mara (Tanzània i Kènia) és un espectacle la migració dels nyus. South Luangwa (Zàmbia) és el millor destí del món per veure lleopards, que són molt difícils de veure i no tenen res en comú amb els guepards. Al Parc Nacional de Kruger (Sud-àfrica) és fàcil veure-hi rinoceronts.

¿Són tantes les diferències entre el guepard i el lleopard?

El guepard caça en espais oberts i de dia. Té les de guanyar perquè caça per velocitat. És fàcil veure'l. Imagina't si és fàcil que tinc amics als quals un guepard els ha pujat al jeep! El lleopard és tot el contrari: lent, nocturn i necessita ser a prop de la presa. S'amaga molt bé i és difícil de veure.

Va viure alguna situació de risc? Els animals no ataquen cap persona si no és per protegir-se. Els únics animals que ataquen deliberadament les persones són els mosquits. Si veus un lleó, has de quedar-te quiet i mirar-lo. De cara, no t'atacarà. Però si marxes corrent, sí. Els felins veuen alguna cosa que es posa a córrer i, per instint, la persegueixen.

Al llibre explica que safari és una paraula d'evocació exòtica que, en llengua suahili, significa viatge. ¿No creu que també s'associa al pijisme i a les sortides del rei?

D'entrada, hi ha dos tipus de safari, el de caça i el fotogràfic. El de caça no el comparteixo, en absolut. Sí que és veritat que un safari no és un viatge econòmic i, entre cometes, una mica *pijo* sí que és. Però hi ha moltes opcions, i algunes són força més assequibles que d'altres.

¿Per fer aquestes fotos quant temps ha invertit?

Molt. Han sigut diferents viatges. Les fotos del llibre que vaig fer primer són de Botswana, el 2005. Aleshores encara no estava previst el llibre. També hi ha fotos del Congo anteriors al projecte del llibre. Deu fer tres anys que es va planificar fer-lo.

¿Un cop les fotos fetes, ha requerit molta edició el llibre?

Hi han participat moltes persones. I sí, he intervingut molt en tot el procés. A cada capítol hem hagut de seleccionar entre unes 5.000 fotografies. Seguint la filosofia del National Geographic, el criteri no ha estat el de triar les fotos més maques sinó les que expliquin una història i siguin més representatives de cada zona.

¿Ha anat a les llibreries a veure si el tenen ben exposat?

No em puc queixar perquè on l'he vist el tenien ben col·locat! Això té a veure amb el llibre, que agrada. A més, té un tacte que crida l'atenció.

Què recomana per tornar de les vacances amb fotos boniques?

Hi ha molts factors, però la llum és la base. La paraula *fotografia* ve del grec: *foto* és llum i *grafia* dibuix. Per tant, fotografiar és dibuixar en llum. La millor llum és a primera i última hora del dia.

Consell als aficionats: càmera rèflex o compacta?

Rèflex perquè tu decideixes quan fas la foto. Amb una compacta o un mòbil, des que prems el botó fins que es fa la foto passa mig segon. En un safari a l'Àfrica, amb aquest mig segon t'has pogut perdre el moment. Amb la rèflex, a més, pots canviar els objectius i triar diferents funcions.

¿Val més un bon ull o una bona càmera?

Un bon ull, sempre. Com en tot, però, el secret és la pràctica. —

El fotògraf Juan Rodrigo a les oficines de l'editorial RBA, que ha editat *Àfrica. Los mejores destinos para ver fauna salvaje*. CRISTINA CALDERER

un animal

LLEOPARD

un color

BLAU

un fotògraf

STEVE MCCURRY

300 ANYS DE L'ONZE DE SETEMBRE

Diccionari 1714

“Viure lliure!” és el lema amb què l'Ajuntament de Barcelona recordarà durant tot un any el tricentenari de la caiguda de la ciutat en mans dels Borbons

Explicar com era la Barcelona que es va enfrontar a Felip V i mostrar al món la creativitat de la Catalunya del segle XXI. És el repte del Tricentenari BCN, que oferirà més de 80 activitats al llarg de tot un any.

SÍLVIA MARIMON

BARCELONA. El 1714 el rei Felip V va aniquilar l'estat català. Els Borbons van vèncer la Guerra de Successió, però l'Onze de Setembre ha sobreviscut tres segles. Ahir l'Ajuntament de Barcelona va presentar la programació de la celebració del tricentenari del 1714, que ha comissionat el periodista Toni Soler. Són més d'una vuitantena d'activitats que començaran el 9 de setembre, amb la inauguració del Born Centre Cultural, i que acabaran amb un espectacle de Lluís Danés just un any després. Amb un pressupost de 2,5 milions d'euros, el tricentenari barceloní ha escollit el crit “Viure lliure!” com a lema. La celebració es mourà entre el passat i el present. “Espero que la celebració doni tota la força i l'impetuositat necessària per progressar socialment i nacionalment com a país”, va dir l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias. El regidor de Cultura, Jaume Ciurana, va recordar la ferocitat del setge i va descriure el Tricentenari com un senyal de salut democràtica: “És un exercici de radicalitat democràtica, extrapolable a qualsevol altra ciutat europea”.

A. d'Auca del Born

És l'espectacle que obrirà el Tricentenari i servirà per inaugurar el Born Centre Cultural el 9 de setembre. Escrit i dirigit per Jordi Casanovas, mostrarà a través de 48 escenes ràpides i simultànies, en diferents punts del jaciment, com era la vida al barri abans del 1714. Una parella introduirà el públic en la vida de les famílies, els seus oficis, aficions, festes i jocs. Es vol mostrar una Barcelona pròspera, viva i dinàmica que no té res a veure amb la imatge de decadència i de penúries que sovint se n'ha volgut donar.

B. de Born

El Born Centre Cultural serà l'epicentre del Tricentenari BCN. El 12 de setembre obrirà les portes l'exposició permanent *La Barcelona del 1700. De les pedres a les persones*. A partir dels milers d'objectes trobats al jaciment, de les cases i els carrers descoberts, s'explicarà la vida quotidiana als segles XVII i XVIII. El relat de l'exposició s'alimenta dels estudis d'Albert Garcia Espuche. “Fa més de 33 anys que estic preparant aquest tricentenari”, explicava ahir l'historiador. La documentació que ha recollit és ingent i permet entrar a les cases dels barcelonins i circu-

lar pels carrers de fa tres segles. Espuche dona tot tipus de detalls, com el fet que en aquell moment dos-cents barcelonins vivien exclusivament de la música, s'obrien cafès pioners a Europa i el Carnestoltes barceloní era famós fins i tot més enllà de les fronteres. En definitiva, Espuche fa una nítida radiografia d'una societat plena d'estrangers, força ben alimentada, treballadora, tenaç, apassionada pels dolços, la música, el teatre i el joc.

Paral·lelament a aquesta exposició permanent es podrà veure l'exposició temporal *Fins a aconseguir-ho! El setge de 1714*. Comissionada per Francesc Xavier Hernández i Quim Torra és una espectacular immersió al setge del 1714. Un dels moments culminants de l'exposició serà un audiovisual sobre els frenètics combats de l'11 de setembre. Sobre dues superfícies de sis metres d'amplada enfrontades es mostraran de manera hiperrealista les accions dels dos exèrcits. El visitant es passejarà sota foc creuat.

C. de Casanova

El conseller en cap de Barcelona el 1714, Rafael Casanova, prendrà vida. Es presentarà davant els periodistes

i els barcelonins per explicar el dia a dia de la guerra. Des de com lluiten les forces austriacistes fins als detalls de la rereguarda. L'espectacle, dirigit per Oriol Broggi i amb l'actor Xavier Boada en la pell del conseller en cap, serà itinerant.

D. de D.O. Europa

La periodista Mònica Terribas serà la directora d'un cicle de converses amb pensadors i intel·lectuals internacionals sobre què és i com ha evolucionat la identitat europea.

E. d'espectacle

N'hi haurà molts que aniran esquitxant els dotze mesos de celebració del Tricentenari. N'hi ha un que, per ell mateix, també serà un esdeveniment històric: *M.U.R.S. 1714-2014*. Reunirà per primera vegada tots els directors de La Fura dels Baus. La companyia escenificarà un setge del segle XXI. Serà un setge físic, però també exercit a través dels mitjans de comunicació i les tecnologies. Hi ha un altre espectacle que es farà entre fogons. La cuina del segle XVIII serà la inspiració de Ferran Adrià, Joan Roca i Carme Ruscalleda. L'escenògraf i director Lluís Da-

nés tancarà l'any a l'Estadi Olímpic. Una gran pantalla mostrarà de manera al·legòrica la pervivència de la identitat catalana.

F. de fotografia

Un mosaic mural de grans dimensions, amb milers de rajoles amb fotografies impreses. Serà la instal·lació artística de l'home que més ha treballat les contradiccions de la fotografia: Joan Fontcuberta. Amb la suma dels milers de fotografies, captades pels mateixos ciutadans, Fontcuberta dibuixarà una imatge principal que tindrà una relació simbòlica amb el 1714.

G. de Guerra dels Segadors

Jordi Savall serà un dels responsables de la banda sonora del Tricentenari. El músic interpretarà les obres de Joan Baptista, Cabanilles, Antonio Caldara, Heinrich Ignaz Franz von Biber, Matthew Locke, Antonio Vivaldi, Händel i anònims catalans en un ambiciós programa titulat *1640-1714-1748, batalles, tempestes i celebracions de la pau*. Cent anys de música que abraça des de la Guerra dels Segadors fins a la Pau d'Aiguigrà.

H. de drets humans

Barcelona acollirà el lliurament de l'Ambassador of Conscience Award, un dels premis de drets humans més importants del món. L'han rebut, entre d'altres, Nelson Mandela, U2 i Václav Havel.

I. d'internacional

Toni Soler hi va insistir molt: el Tricentenari és una oportunitat per mostrar al món la creativitat de Barcelona i per reflexionar sobre el context internacional de la Guerra de Successió. El 1714 va ser, en paraules de l'historiador Joaquim Albareda, la primera Guerra Mundial (va implicar tot Europa i part d'Amèrica). L'exposició *El món del 1714*, comissionada per Clàudia Pujol al Museu d'Història de Barcelona, vol donar a conèixer, entre moltes altres coses, el tràgic exili europeu dels derrotats.

J. de joc

Durant el Tricentenari també es podrà jugar. S'han preparat activitats, jocs i teatre per als més petits. S'organitzarà un congrés de literatura infantil i juvenil per analitzar com s'explica la història als més joves i s'explicaran contes. Un d'ells tindrà com a protagonista en Miquelet, un nen del Raval que va resistir el setge amb l'ajuda de la imaginació.

L. de "Viure lliure"

El lema del Tricentenari reivindica el que van defensar els catalans el 1714: la llibertat política davant la monarquia absolutista. Voltaire va remarcar al segle XVIII "l'amor

Els ciutadans es podran passejar per un mapa en què s'assenyalaran els escenaris del setge. ICUB

extrem dels barcelonins per la llibertat", i ho van cridar els resistents de Cardona: "Viurem lliures o morirem!"

M. de Mercè

El 1714 impregnà també la festa major de Barcelona. El Parc de la Ciutadella es transmutarà i viatjarà al 1708, l'any en què l'arxiduc Carles va escollir la capital catalana per casar-se. Hi haurà teatre del segle XVIII, música barroca, personatges històrics... Fins i tot una taverna i un campament de soldats.

N. de novel·la històrica

El periodista Enric Calpena serà el mestre de cerimònies d'una trobada amb autors catalans i estrangers que s'han especialitzat en novel·la històrica.

O. d'obert

El programa del Tricentenari no està tancat. Soler remarca que està obert a totes les entitats i associacions que s'hi vulguin sumar i oferir propostes.

P. de Pla de Palau

El general Josep Moragues va tenir un final tràgic: van penjar el seu cap en una gàbia al portal de Mar. Hi va ser fins al 1727. Ara tornarà a mirar al mar. Aquesta vegada, però, ho farà des del Pla de Palau, i en forma d'un bust esculpit per Rosa Martínez.

Q. de vida quotidiana

Les tropes borbòniques van destruir un 20% del teixit urbà. Van tocar tres bombes per habitant de l'època. Malgrat tot, Barcelona no es va paralar. El Museu d'Història de Barcelona organitzarà itineraris per conèixer com era la ciutat de després de la derrota.

S. de setge

Un mapa de 200 metres quadrats s'instal·larà al passeig Lluís Companys, a tocar del Parc de la Ciutadella. Recorrent-lo es podran conèixer els punts claus del setge del 1714.

R. de 'Res-set'

Alguns punts de la ciutat patiran una metamorfosi. L'arquitecta Benedetta Tagliabue i el director d'escena Alex Ollé (La Fura dels Baus) firmen un conjunt d'instal·lacions artístiques i arquitectòniques que ocuparan diferents espais de la ciutat.

T. de Pinker Tones

Un banda amb ressò internacional i adorada pels amants de la música electrònica. The Pinker Tones han fet la seva peculiar versió –sona totalment del segle XXI– de l'obra de Francesc Valls, que era el mestre de capella de Santa Maria del Mar i de la Catedral al segle XVIII.

U. d'Utrecht

El congrés estrella del Tricentenari serà *Els Tractats d'Utrecht: clarors i foscos de la pau. La resistència dels catalans*. Hi assistiran ponents d'arreu del món i analitzarà el context tant internacional com hispànic de la Guerra de Successió, la consolidació de Felip V i l'imposició de la Nova Planta borbònica.

V. de vinyetes

El còmic inundarà els principals escenaris de l'últim combat lliurat a Barcelona. Oriol Garcia Quera serà l'encarregat de dibuixar vinyetes de grans dimensions que es col·locaran al Palau de la Música, a l'Arc de Triomf, al Fossar de les Moreres i al Portal de Mar.

W. d'Ai Weiwei

L'artista xinès Ai Weiwei ha viscut en la pròpia pell la repressió i la falta de llibertat. Sota arrest domiciliari per haver estat crític amb el govern, el Tricentenari també ha decidit incloure'l en el programa. La seva obra es podrà veure a La Virreina Centre de la Imatge.

X. de segle XXII

Com serà Barcelona el 2114? Ho imaginaran vint artistes amb l'ajuda de la periodista Bibiana Ballbè. Les seves idees generaran una web, un blog i un documental.

EL BORN, EPICENTRE DEL TRICENTENARI
El Born Centre Cultural acollirà dues exposicions sobre la Barcelona del XVIII.

PERE TORDERA

Ferran Adrià
El cuiner d'El Bulli, Joan Roca i Ruscalleda faran cuina del s. XVIII

La Fura
S'escenificarà un setge del segle XXI on entraran en joc les tecnologies

Xavier Boada es posarà a la pell de Casanova i parlarà amb la premsa i la ciutadania. AJUNTAMENT

Antonio Fernández-Galiano, presidente Ejecutivo de Unidad Editorial, en un momento de su discurso en el foro de Nueva Economía. / SERGIO GONZÁLEZ

Conferencia / Foro de Nueva Economía

‘Orbyt Movistar es revolucionario, marcará un antes y un después’

Antonio Fernández-Galiano, presidente ejecutivo de Unidad Editorial, destaca esta alianza y subraya que internet ofrece «una de las mayores oportunidades»

E. M. / Madrid
«La oferta Orbyt Movistar no puede ser más revolucionaria y estoy seguro de que marcará un antes y un después. Nos encontramos en el principio de un camino apasionante». El presidente ejecutivo de Unidad Editorial, Antonio Fernández-Galiano, se mostró así de tajante ayer a la hora de definir la alianza de Telefónica con Unidad Editorial para integrar Orbyt en la oferta de Movistar. «Un paso inédito hasta este momento», matizó durante su participación en un desayuno informativo organizado por Nueva Economía Fórum.

En su discurso, Fernández-Galiano realizó un repaso al estado del sector. Recordó la situación en la que se encuentra el país y, concretamente, la de los medios de comunicación, en particular los impresos que han visto como la inversión publicitaria se reducía un 60% desde 2007. Un panorama a simple vista desolador, pero ante el que el presidente ejecutivo se destacó optimista, ya que está convencido de que el «futuro existe y que el precio que hay que pagar es el camino que se debe recorrer». Por eso recaló la importancia de las puertas que se están abriendo en el siglo XXI gracias a la revolución digital. «El sector tendrá que afrontar su proceso doloroso de reconstrucción. El

mundo está lleno de paradojas. En plena crisis nos encontramos con una de las mayores oportunidades. El siglo XXI nos abre la puerta a internet y ya nada será como antes».

Todo esto sin olvidar el papel. «Lo digital no hace más que ampliar el abanico. Las ediciones impresas tienen futuro si somos capaces de adecuarlas con mayor calidad, mejor impresión y mayor calidad de papel».

La nueva oferta Orbyt Movistar ofrece a los clientes de Movistar la oportunidad de disfrutar de EL MUNDO, *Expansión* o *Marca* en Orbyt por la mitad del precio. Orbyt cuenta con más de 83.000 abonados a los que se pueden sumar los clientes Movistar en sus diferentes modalidades.

Al finalizar el discurso, Pedro J. Ramírez intervino para corroborar lo dicho por el presidente ejecutivo y comparó esta alianza Orbyt Movistar con los contratos que en su día realizaron las primeras gacetas y los primeros diarios. «Este acuerdo será el primero de otros muchos, se convertirá en el denominador común entre el sector editorial y el de las telecomunicaciones».

«Este acuerdo va a ser el primero de otros muchos entre editores y ‘telecos’»

Anuncios encubiertos en TVE

En calidad de presidente en funciones de la Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (Uteca), Fernández-Galiano acusó a TVE de «burlar» la legalidad vigente en cuanto a los patrocinios porque está llevando a la pantalla «anuncios en toda regla». Fernández-Galiano realizó estas consideraciones al finalizar su discurso como respuesta a la pregunta de si los patrocinios actuales en TVE son anuncios disfrazados que compiten en el mercado publicitario con las televisiones privadas. «Ya no están llevando a la pantalla mensajes comerciales producto de un patrocinio, sino anuncios en toda regla, son anuncios y ocupan una parte de emisión muy importante», replicó.

Para el director de EL MUNDO, la «tecnología está resolviendo ya los problemas que ella misma empezó a provocar» y defendió que «lo importante sería crear entre todos un nuevo mercado». Desde su mesa envió, sobre todo, «un mensaje de optimismo y de fe en el futuro».

Una apuesta que, según Fernández-Galiano, pasa por un «inevitable» ajuste del sector ya que «hay muchos más operadores de los que caben en el mercado». La situación conlleva, además, un cambio de mentalidad. El lector «ha de saber que el contenido implica un coste y que hay que pagarlo». Refiriéndose a un posible muro de pago en la web, matizó que «sería una dinámica virtuosa que, sin duda, daría resultados a medio y largo plazo». Así concluyó su discurso ante un nutrido grupo de empresarios y periodistas. Entre otros: Florentino Pérez, presidente de ACS y Real Madrid; Javier Bardají, director general de Atresmedia; Borja Prado, presidente de Endesa y representante de Mediobanca; Manuel Pizarro, presidente de Baker & McKenzie; Enrique Ibarra, presidente de Vocento; Luis Enriquez, presidente de la AEDE y consejero delegado de Vocento; Javier Ayuso, jefe de prensa de Casa Real y Antonio Asensio, presidente del grupo Zeta.

La revista 'Historia y Vida', impulsada pel Grup Godó, fa 45 anys

Tot va començar el 68

PEDRO VALLÍN
Madrid

La història que avui agonitza, el cicle històric a què aquesta crisi institucional, política i econòmica posa fi, va començar el 1968, quan una generació, creient que fracassava en remodelar el món, va acabar triomfant a la seva manera. Un cicle llarg, al qual al·ludeix Isabel Margarit, directora de la revista *Historia y Vida*, a l'editorial del número que celebra el seu 45è aniversari: aquell 1968 "les idees, l'art i la política van experimentar un sotrac de les velles estructures". I va néixer la primera revista divulgativa d'història, impulsada pel Grup Godó.

El moment era l'oportú, explicava ahir la directora de la capçalera, al CaixaForum de Madrid –sota els auspicis de Fernando Pastor, director de relacions institucionals de CaixaForum Madrid, i Antoni Cambredó, president de Publicaciones Prisma–, però també era delicat: "Els últims anys del franquisme les publicacions encara estaven sotmeses al criteri del sector. La capacitat intel·lectual de l'equip i la seva habilitat per eludir els controls van aconseguir tirar endavant aquell agosarat projecte". Fins al punt que va publicar "els primers treballs seriosos sobre la guerra civil espanyola".

Margarit va repassar els avatars d'aquestes quatre dècades, les alegries –com el premi ARI a

DANI DUCH

✘astor ✘Margarit ✘aso i ✘ambredó ✘a ✘ir al ✘espre a Madrid

La directora de la revista va assenyalar pluralitat, amenitat i rigor com a claus de la seva longevitat

la millor revista especialitzada del 2003– i obstacles, però també la incorporació el 2011 al Grup Planeta –"sense perdre el vincle amb el Grup Godó"–, i va assenyalar com a factors clau d'aquesta longevitat que la converteix en degana del sector, els tres lemes que impulsen encara avui la seva activitat: "Informació rigorosa,

pluralitat en les fonts i agilitat en els textos".

L'escriptora Ángeles Caso va tancar l'acte amb una dissertació sobre novel·la històrica en la qual, noblesa obliga, va subratllar l'evidència: novel·la no és història. Va posar en dubte la utilitat del sintagma *novel·la històrica*, més enllà de la classificació de les lleixes de les llibreries: "Em preocupa si darrere d'aquest afany no hi deu haver una mica de trampa, que pot ser legítima; una cosa així com intentar donar-li a un nen una medecina amb un gust agradable". I una evidència final: "El qui vulgui saber d'història que llegeixi manuals, assajos o revistes com *Historia y Vida*".●

FOTOGRAFIA

Mor el fotoperiodista blanenc Joaquim Robert, als 77 anys

■ Va destacar també per les seves facetes de cineasta amateur i radioaficionat

Redacció
BLANES

El fotoperiodista Joaquim Robert Ruiz, un dels primers autors amateurs que va treballar de manera continuada a la Costa Brava, va morir dilluns als 77 anys. Nascut el 1936 a Blanes, en una família benestant de comerciants i fabricants de la vila, a mitjan anys cinquanta ja va manifestar un viu interès per la fotografia i el cinema. El 1960 va ser un dels fundadors de l'Associació Fotogràfica i Cinematogràfica (Afic) de Blanes, i durant aquella dècada va rodar quatre films experimentals i nombrosos docu-

Joaquim Robert era també un gran aficionat a la vela.

mentals i reportatges. Va ser corresponsal de l'agència Efe i, fent parella amb Joan B. Planells, de *Los Sitios*, *La Vanguardia* i *L'Indépendant* de Perpinyà. També va col·laborar assíduament a la revista *Recull*. Gran aficionat a la ràdio i a les regates de vela, el 2004 va donar el seu fons documental, amb més de 5.000 imatges, a l'Arxiu de Blanes. ■

Els periodistes britànics ja fan guàrdia pel part de la duquessa de Cambridge

EFE | LONDRES

■ Els mitjans britànics van començar ahir la seva guàrdia davant de l'hospital londinenc de St. Mary, on la duquessa de Cambridge donarà a llum el seu primogènit, i tercer en la línia de successió al tron anglès, tot i que el naixement està previst a mitjan mes.

Davant del centre mèdic, situat al cor de la capital britànica, romanen apostats periodistes de 80 mitjans, la majoria fotògrafs, segons ha destacat a Twitter Robert Jobson, redactor especialitzat en la casa reial del vesperí Evening Standard. «Estan massa entusiasmats o saben alguna cosa?», es pregunta Jobson en el seu compte per la inusitada i avançada espera mediàtica davant la clínica, on també va néixer el príncep Guillem el 1982.